

1501**ROZPORZĄDZENIE PREZESA RADY MINISTRÓW**

z dnia 24 października 2002 r.

w sprawie świadczeń przysługujących funkcjonariuszom Agencji Wywiadu za podróże służbowe, przeniesienia lub oddelegowania.

Na podstawie art. 127 ustawy z dnia 24 maja 2002 r. o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu (Dz. U. z 2002 r. Nr 74, poz. 676) zarządza się, co następuje:

Rozdział 1**Przepisy ogólne**

§ 1. Użyte w rozporządzeniu określenia oznaczają:

- 1) „ustawa” — ustawę z dnia 24 maja 2002 r. o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu;
- 2) „Szef AW” — Szefa Agencji Wywiadu;
- 3) „AW” — Agencję Wywiadu;
- 4) „jednostki organizacyjne” — jednostki organizacyjne, o których mowa w § 3 ust. 1 i 2 statutu Agencji Wywiadu stanowiącego załącznik do zarządzenia nr 74 Prezesa Rady Ministrów z dnia 26 czerwca 2002 r. w sprawie nadania statutu Agencji Wywiadu (M. P. z 2002 r. Nr 26, poz. 433);
- 5) „funkcjonariusz” — funkcjonariusza AW;
- 6) „kierownik jednostki organizacyjnej” — funkcjonariusza pełniącego obowiązki kierownika jednostki organizacyjnej;
- 7) „krajowa podróż służbowa” — wyjazd funkcjonariusza poza stałe miejsce pełnienia służby w celu wykonywania czynności służbowych, w terminie i miejscu na terenie kraju określonych w poleceniu wyjazdu służbowego;
- 8) „zagraniczna podróż służbowa” — wyjazd funkcjonariusza poza stałe miejsce pełnienia służby w celu wykonywania czynności służbowych poza granicami państwa, w terminie i miejscu określonych w poleceniu odbycia zagranicznej podróży służbowej;
- 9) „przeniesienie do pełnienia służby w innej miejscowości” — skierowanie funkcjonariusza na stanowisko służbowe w miejscowości określonej w rozkazie o przeniesieniu, innej niż miejscowość, w której dotychczas pełnił służbę;
- 10) „delegowanie do czasowego pełnienia służby poza stałe miejsce pełnienia służby” — wyznaczenie funkcjonariuszowi określonych w rozkazie o delegowaniu czasu oraz miejsca wykonywania obowiązków służbowych w miejscu innym niż jego dotychczasowe stałe miejsce pełnienia służby;

- 11) „właściwy przełożony” — przełożonego właściwego w sprawach:
 - a) krajowych podróży służbowych — kierownika jednostki organizacyjnej albo upoważnionego przez niego niższego przełożonego,
 - b) zagranicznych podróży służbowych — Szefa AW albo upoważnionego przez niego zastępcę Szefa AW;
- 12) „uposażenie” — uposażenie zasadnicze wraz z dodatkami o charakterze stałym, przysługujące funkcjonariuszowi od dnia przeniesienia do pełnienia służby w innej miejscowości.

Rozdział 2**Krajowe podróże służbowe**

§ 2. 1. W przypadku funkcjonariusza zamieszkałego poza stałym miejscem pełnienia służby właściwy przełożony może uznać, w celu rozliczenia kosztów podróży służbowej, miejscowość zamieszkania jako stałe miejsce pełnienia służby, jeżeli:

- 1) funkcjonariusz wykonuje stale czynności służbowe poza stałym miejscem pełnienia służby albo
- 2) spowoduje to zmniejszenie kosztów podróży służbowej.

2. Czas krajowej podróży służbowej, określony w poleceniu wyjazdu służbowego, obejmuje czas między wyjazdem ze stałego miejsca pełnienia służby i z powrotem do tego miejsca.

§ 3. 1. Z tytułu krajowej podróży służbowej funkcjonariuszowi, z zastrzeżeniem ust. 2, przysługują:

- 1) dieta stanowiąca ekwiwalent pieniężny na pokrycie zwiększonych kosztów wyżywienia w czasie podróży służbowej;
- 2) zwrot kosztów:
 - a) przejazdów na trasie od stałego miejsca pełnienia służby do miejscowości stanowiącej cel podróży służbowej i z powrotem,
 - b) noclegów bądź ryczałt za nocleg,
 - c) dojazdów środkami komunikacji miejscowej w formie ryczałtu;
- 3) zwrot innych niezbędnych i udokumentowanych wydatków.

2. Funkcjonariuszowi, którego zwykłe obowiązki służbowe polegają na stałym wykonywaniu czynności

służbowych na obszarze właściwości terytorialnej jednostki organizacyjnej, w przypadku odbywania krajowej podróży służbowej w tym obszarze przysługuje jedynie zwrot kosztów przejazdów, o których mowa w ust. 1 pkt 2 lit. a. Właściwość terytorialną Ośrodka Szkolenia AW określa województwo, w którym ośrodek ten ma swoją siedzibę.

§ 4. 1. Kwotę diety ustala się w wysokości określonej w przepisach w sprawie zasad ustalania oraz wysokości należności przysługujących pracownikom z tytułu podróży służbowej na obszarze kraju.

2. Jeżeli krajowa podróż służbowa trwa:

1) nie dłużej niż dobę i wynosi:

- a) mniej niż 8 godzin — dieta nie przysługuje,
- b) od 8 do 12 godzin — przysługuje 1/2 diety,
- c) ponad 12 godzin — przysługuje dieta w pełnej wysokości;

2) dłużej niż jedną dobę — za każdą dobę przysługuje dieta w pełnej wysokości, a za niepełną, ale rozpoczętą dobę:

- a) do 8 godzin — przysługuje 1/2 diety,
- b) ponad 8 godzin — przysługuje dieta w pełnej wysokości.

3. Dieta nie przysługuje:

1) za czas pobytu w stałym miejscu pełnienia służby, miejscu zamieszkania lub na leczeniu w zakładzie leczniczym, a także za okresy przerw w krajowej podróży służbowej;

2) jeżeli na podstawie odrębnych przepisów funkcjonariusz z tytułu odbywania krajowej podróży służbowej otrzymał nieodpłatnie wyżywienie lub równoważnik pieniężny w zamian za wyżywienie.

§ 5. 1. Publiczny środek transportu odpowiedni do odbycia krajowej podróży służbowej, z zastrzeżeniem ust. 2, określa właściwy przełożony, uwzględniając posiadane przez funkcjonariusza uprawnienia do przejazdów ulgowych, dogodność połączeń na danej trasie oraz pilność załatwianej sprawy.

2. W przypadku funkcjonariusza wykonującego czynności operacyjno-rozpoznawcze właściwy przełożony może nie uwzględniać uprawnień, o których mowa w ust. 1.

3. Właściwy przełożony może wyrazić zgodę na przejazd w krajowej podróży służbowej pojazdem pozostającym w dyspozycji AW.

4. W szczególnie uzasadnionych przypadkach, na wniosek funkcjonariusza, właściwy przełożony może wyrazić zgodę na przejazdy w krajowej podróży służbowej pojazdem niepozostającym w dyspozycji AW.

§ 6. 1. Zwrot kosztów przejazdu obejmuje cenę biletu określonego środka transportu, z uwzględnieniem

posiadanej przez funkcjonariusza ulgi na dany środek transportu, bez względu na to, z jakiego tytułu ulga przysługuje.

2. Zwrotu kosztów przejazdu wagonem sypialnym, z miejscem do leżenia lub opłat dodatkowych za przejazd oraz przelot samolotem dokonuje się funkcjonariuszowi w wysokości udokumentowanej biletami lub rachunkami.

3. Funkcjonariuszowi odbywającemu, za zgodą właściwego przełożonego, przejazdu w krajowej podróży służbowej pojazdem prywatnym przysługuje zwrot kosztów przejazdu według stawek za 1 km przebiegu, określonych na podstawie przepisów w sprawie warunków ustalania i zasad zwrotu kosztów używania do celów służbowych samochodów osobowych, motocykli i motorowerów niebędących własnością pracodawcy.

§ 7. Funkcjonariuszowi przebywającemu w krajowej podróży służbowej przysługuje zwrot kosztów przejazdu do miejscowości zamieszkania w czasie wolnym od służby tylko wtedy, gdy spowoduje to zmniejszenie łącznych kosztów tej podróży. Przepisy § 5 i 6 stosuje się odpowiednio.

§ 8. 1. Za każdą rozpoczętą dobę odbywania krajowej podróży służbowej funkcjonariuszowi przysługuje ryczałt na pokrycie kosztów dojazdów środkami komunikacji miejscowej w wysokości 20% diety.

2. Ryczałt, o którym mowa w ust. 1, nie przysługuje, jeżeli funkcjonariusz odbywa krajową podróż służbową pojazdem służbowym oraz w przypadku, o którym mowa w § 6 ust. 3.

§ 9. 1. Za nocleg w hotelu funkcjonariuszowi przysługuje zwrot kosztów w wysokości potwierdzonej rachunkiem, jednak nie więcej niż za 1 dobę hotelową lub nie więcej niż 50% najniższego wynagrodzenia określonego w przepisach w sprawie najniższego wynagrodzenia pracowników.

2. Funkcjonariuszowi, który wobec braku możliwości skorzystania z noclegu w miejscowości stanowiącej cel podróży służbowej korzystał z noclegu w miejscowości, do której czas dojazdu nie przekracza jednej godziny, przysługuje również zwrot kosztów przejazdu publicznymi środkami komunikacji z miejscowości stanowiącej cel podróży służbowej do miejscowości, w której funkcjonariusz korzystał z noclegu, i z powrotem.

3. Funkcjonariuszowi, któremu w czasie krajowej podróży służbowej nie zapewniono bezpłatnego noclegu lub zakwaterowania albo który nie przedstawił rachunku za pobyt w hotelu lub kwaterze prywatnej, przysługuje ryczałt za każdy nocleg w wysokości 150% diety.

4. Ryczałt za nocleg przysługuje wówczas, gdy nocleg trwał co najmniej 6 godzin przypadających między godziną 22⁰⁰ a 6⁰⁰.

5. Zwrot kosztów noclegu w krajowej podróży służbowej lub ryczałt za nocleg nie przysługuje funkcjonariuszowi:

- 1) za czas przejazdu wagonem sypialnym lub z miejscami do leżenia oraz za czas pobytu w stałym miejscu pełnienia służby, miejscowości zamieszkania lub zameldowania na pobyt stały;
- 2) w przypadku gdy z miejscowości stanowiącej cel podróży służbowej istnieje dogodny połączenie komunikacyjne umożliwiające codzienny powrót do stałego miejsca pełnienia służby, miejscowości zamieszkania lub zameldowania na pobyt stały.

§ 10. W przypadku braku możliwości zapewnienia noclegu w miejscowości stanowiącej cel podróży służbowej lub w miejscowości, od której czas dojazdu do miejscowości stanowiącej cel podróży służbowej nie przekracza jednej godziny, funkcjonariuszowi przysługuje zwrot kosztów noclegu w wysokości poniesionych kosztów noclegu, stwierdzonych rachunkiem.

§ 11. 1. Funkcjonariuszowi odbywającemu krajową podróż służbową, na jego wniosek, właściwy przełożony przyznaje zaliczkę na niezbędne koszty podróży, w wysokości wynikającej ze wstępnej kalkulacji tych kosztów.

2. Funkcjonariusz jest zobowiązany rozliczyć się z pobranej zaliczki nie później niż przed upływem 7 dni od dnia powrotu z podróży służbowej.

3. Wypłaty należności z tytułu krajowej podróży służbowej dokonuje się na podstawie rachunku kosztów podróży sporządzonego przez funkcjonariusza.

4. Fakt zapewnienia funkcjonariuszowi będącemu w krajowej podróży służbowej bezpłatnego noclegu lub zakwaterowania albo nieodpłatnego wyżywienia w naturze potwierdza kierownik jednostki organizacyjnej zapewniającej te świadczenia lub funkcjonariusz, oświadczeniem złożonym na poleceniu wyjazdu służbowego.

Rozdział 3

Zagraniczne podróże służbowe

§ 12. Czas zagranicznej podróży służbowej liczy się w razie odbywania jej środkami komunikacji:

- 1) lądowej — od chwili przekroczenia granicy państwowej w drodze za granicę do chwili przekroczenia jej w drodze powrotnej do kraju;
- 2) lotniczej — od chwili startu samolotu w drodze za granicę z ostatniego lotniska w kraju do chwili lądowania samolotu w drodze powrotnej na pierwszym lotnisku w kraju;
- 3) morskiej — od chwili wyjścia statku z portu polskiego do chwili wejścia statku w drogę powrotnej do portu polskiego.

§ 13. Z tytułu zagranicznej podróży służbowej funkcjonariuszowi przysługują:

- 1) diety;
- 2) zwrot kosztów noclegów lub ryczałt za nocleg;
- 3) zwrot kosztów dojazdów środkami komunikacji miejscowej w formie ryczałtu;
- 4) zwrot kosztów leczenia oraz innych niezbędnych wydatków zaakceptowanych przez Szefa AW.

§ 14. 1. Dieta, o której mowa w § 13 pkt 1, przysługuje w wysokości obowiązującej dla docelowego państwa podróży służbowej.

2. Jeżeli zagraniczna podróż służbowa trwa:

- 1) nie dłużej niż dobę i wynosi:
 - a) do 8 godzin — przysługuje 1/3 diety,
 - b) ponad 8 do 12 godzin — przysługuje 1/2 diety,
 - c) ponad 12 godzin — przysługuje dieta w pełnej wysokości;
- 2) dłużej niż dobę:
 - a) za każdą pełną dobę przysługuje dieta w pełnej wysokości,
 - b) za niepełną, ale rozpoczętą dobę — przysługuje dieta w wysokości, o której mowa w pkt 1.

3. Kwotę diety zmniejsza się o koszt otrzymanego za granicą bezpłatnego wyżywienia, przyjmując, że każdy bezpłatny posiłek stanowi odpowiednio:

- 1) śniadanie — 15% diety;
- 2) obiad — 30% diety;
- 3) kolacja — 30% diety.

4. Za każdą dobę pobytu w szpitalu lub innym zakładzie leczniczym za granicą funkcjonariuszowi przysługuje 25% kwoty diety.

§ 15. 1. Za nocleg funkcjonariuszowi przysługuje zwrot poniesionych kosztów w wysokości potwierdzonej rachunkiem hotelowym, w granicach ustalonego na ten cel limitu.

2. W uzasadnionych przypadkach właściwy przełożony może wyrazić zgodę na zwrot kosztów noclegu stwierdzonych rachunkiem, w wysokości przekraczającej limit, o którym mowa w ust. 1.

3. W przypadkach uzasadnionych interesem wykonywanych zadań właściwy przełożony może wyrazić zgodę na niekorzystanie przez funkcjonariusza z noclegu w hotelu i przyznać ryczałt za każdy nocleg w wysokości 25% limitu, o którym mowa w ust. 1.

4. Zwrot kosztów noclegu lub ryczałt za nocleg nie przysługują za czas przejazdu oraz gdy funkcjonariuszowi zapewniono bezpłatny nocleg.

§ 16. Wysokość diet, o których mowa w § 14, oraz limitów na pokrycie kosztów noclegu, o których mowa w § 15 ust. 1—3, określają przepisy w sprawie zasad ustalania oraz wysokości należności przysługujących pracownikom z tytułu podróży służbowej poza granicami kraju.

§ 17. Do przejazdów odbywanych w czasie zagranicznych podróży służbowych stosuje się odpowiednio przepisy § 5 i 6.

§ 18. 1. Funkcjonariuszowi przysługuje ryczałt na pokrycie poniesionych kosztów dojazdu z dworca i do dworca kolejowego, autobusowego, portu lotniczego lub morskiego w miejscowości docelowej za granicą oraz w każdej innej miejscowości, w której funkcjonariusz korzystał z noclegu, w wysokości jednej diety.

2. Funkcjonariuszowi korzystającemu za granicą z dojazdów środkami komunikacji miejscowej przysługuje ryczałt na pokrycie ich kosztów w wysokości 10% diety za każdą rozpoczętą dobę pobytu w zagranicznej podróży służbowej.

§ 19. Sumę należności pieniężnych przysługujących funkcjonariuszowi z tytułu zagranicznej podróży służbowej zmniejsza się o kwotę środków pieniężnych otrzymanych od strony zagranicznej na cele związane z finansowaniem kosztów tej podróży.

§ 20. Jeżeli zagraniczna podróż służbowa trwa ponad 30 dni lub gdy państwem docelowym jest państwo pozaeuropejskie, Szef AW może wyrazić zgodę na zwrot kosztów przewozu samolotem bagażu osobistego o wadze do 30 kg, liczonej łącznie z wagą bagażu opłacanego w cenie biletu.

§ 21. 1. W razie choroby funkcjonariuszowi przysługuje zwrot udokumentowanych kosztów leczenia za granicą oraz lekarstw.

2. Nie podlegają zwrotowi koszty lekarstw, których nabycie za granicą nie było konieczne, koszty leczenia z zakresu kosmetyki oraz nabycia protez ortopedycznych, dentystrycznych i zakupu okularów.

3. Koszty leczenia za granicą oraz lekarstw pokrywa AW.

4. W przypadku śmierci funkcjonariusza za granicą koszty transportu zwłok do kraju pokrywa AW.

§ 22. 1. Funkcjonariusz odbywający zagraniczną podróż służbową otrzymuje zaliczkę w walucie polskiej lub wymiennej, według średniego kursu złotego w stosunku do walut obcych Narodowego Banku Polskiego z dnia wypłaty zaliczki, na pokrycie niezbędnych kosztów podróży i pobytu poza granicami kraju, a także szczepień ochronnych zalecanych przez służbę sanitarno-epidemiologiczną dla osób udających się do określonego państwa.

2. Rozliczenia kosztów zagranicznej podróży służbowej należy dokonać w walucie otrzymanej zaliczki,

według kursu z dnia jej wypłacenia, w terminie 14 dni od dnia zakończenia podróży.

3. Do rozliczenia należy załączyć dokumenty (rachunki) potwierdzające poszczególne wydatki; nie dotyczy to diet oraz wydatków objętych ryczałtami. Jeżeli uzyskanie dokumentu lub rachunku nie było możliwe, funkcjonariusz jest obowiązany złożyć pisemne oświadczenie o dokonanym wydatku i przyczynach braku jego udokumentowania.

4. Obsługę finansową zagranicznej podróży służbowej, w zakresie wynikającym z ust. 1 i 2, realizuje jednostka organizacyjna, w której funkcjonariusz odbywający podróż służbową pełni służbę.

Rozdział 4

Należności za przeniesienia do pełnienia służby w innej miejscowości

§ 23. Funkcjonariuszowi przeniesionemu z urzędu do pełnienia służby w innej miejscowości, z zastrzeżeniem § 26 ust. 1, przysługują:

- 1) diety — dla niego i na członków rodziny, o których mowa w art. 91 ust. 1 ustawy, za czas przejazdu i pierwszą dobę pobytu w nowym miejscu zamieszkania;
- 2) zwrot kosztów przejazdu do nowego miejsca zamieszkania osób, o których mowa w pkt 1;
- 3) ryczałt z tytułu przeniesienia;
- 4) zasilek osiedleniowy;
- 5) zwrot kosztów przewozu urządzenia domowego;
- 6) w przypadku gdy członkowie rodziny, o których mowa w pkt 1, nie przesiedlają się wraz z nim:
 - a) dodatek za rozłąkę,
 - b) zwrot kosztów przejazdów raz w miesiącu, w celu odwiedzenia rodziny, publicznym środkiem transportu albo ekwiwalent pieniężny w wysokości równej cenie biletu za przejazd tym środkiem transportu.

§ 24. Wysokość diet, o których mowa w § 23 pkt 1, ustala się według stawek obowiązujących w dniu przejazdu do nowego miejsca pełnienia służby. Przepisy § 4 ust. 1 i 2 stosuje się odpowiednio.

§ 25. 1. Wysokość kosztów, o których mowa w § 23 pkt 2, ustala się według cen biletów obowiązujących w dniu przejazdu do nowego miejsca pełnienia służby, z zastrzeżeniem ust. 2. Przepis § 6 ust. 1 stosuje się odpowiednio.

2. Wysokość kosztów ustala się z uwzględnieniem ceny biletu za przejazd publicznym środkiem transportu na podstawie tabeli przewoźnika i najkrótszej odległości między dotychczasowym a nowym miejscem zamieszkania osób, o których mowa w § 23 pkt 1.

§ 26. 1. Ryczałt z tytułu przeniesienia w wysokości 50% uposażenia przysługuje, z zastrzeżeniem ust. 2, funkcjonariuszowi przeniesionemu z urzędu do pełnienia służby w innej miejscowości i nieprzesiedlającemu się.

2. W celu obliczenia ryczałtu, o którym mowa w ust. 1, w przypadku funkcjonariusza objętego obowiązkowym ubezpieczeniem emerytalnym i rentowym, kwotę uposażenia pomniejsza się o składkę na obowiązkowe ubezpieczenie emerytalne i rentowe, jeżeli na podstawie odrębnych przepisów ryczałt nie stanowi podstawy wymiaru tych składek.

§ 27. 1. Funkcjonariuszowi przeniesionemu z urzędu do pełnienia służby w innej miejscowości, który przesiedlił się na pobyt stały do nowego miejsca pełnienia służby lub miejscowości pobliskiej, o której mowa w art. 102 ust. 2 ustawy, przysługuje:

- 1) ryczałt z tytułu przeniesienia w wysokości 50% uposażenia;
- 2) zasiłek osiedleniowy w wysokości:
 - a) 200% uposażenia — jeżeli funkcjonariusz przesiedlił się z członkami rodziny, o których mowa w § 23,
 - b) 50% uposażenia — jeżeli funkcjonariusz jest samotny.

2. Zasiłek, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, oblicza się, przyjmując uposażenie przysługujące funkcjonariuszowi w dniu jego przesiedlenia się na pobyt stały. Przepis § 26 ust. 2 stosuje się odpowiednio.

§ 28. 1. Koszty przewozu urzędnika domowego, o których mowa w § 23 pkt 5, podlegają zwrotowi w wysokości stwierdzonej rachunkiem.

2. Zwrot kosztów, o których mowa w ust. 1, obejmuje koszty: opakowania, prac załadunkowych i wyładunkowych oraz transportu.

§ 29. 1. W razie zbiegu uprawnień obojga małżonków będących funkcjonariuszami do należności, o których mowa w § 23, należności te wypłaca się tylko z jednego tytułu, w wysokości wyższej. Jeżeli pobrano je w wysokości niższej, wypłaca się odpowiednie wyrównanie.

2. W sytuacji, o której mowa w ust. 1, należności określone w § 23 wypłaca się funkcjonariuszowi, któremu należności przysługują w wysokości wyższej.

§ 30. 1. Należności, o których mowa w § 23, wypłaca, na pisemny wniosek funkcjonariusza, jednostka organizacyjna, do której został przeniesiony.

2. Do wniosku o wypłatę należności, o których mowa w § 27 ust. 1 i § 28 ust. 1, funkcjonariusz załącza dokument potwierdzający fakt jego zameldowania w nowym miejscu zamieszkania, a w razie przesiedlenia się z członkami rodziny — również dokument potwierdzający

zameldowanie się członków rodziny, o których mowa w art. 91 ust. 1 ustawy.

§ 31. Na wniosek funkcjonariusza przeniesionego z urzędu do pełnienia służby w innej miejscowości i nieprzesiedlającego się, jeżeli jest możliwy codzienny dojazd do nowego miejsca pełnienia służby, kierownik jednostki organizacyjnej może przyznać zwrot kosztów biletu miesięcznego na dojazd publicznym środkiem transportu.

§ 32. 1. Funkcjonariuszowi przeniesionemu z urzędu do pełnienia służby w innej miejscowości, któremu nie przydzielono lokalu mieszkalnego, zapewnia się na koszt AW zastępcze pomieszczenie mieszkalne.

2. Funkcjonariuszowi, o którym mowa w ust. 1, przysługują świadczenia, o których mowa w § 23 pkt 3 i 6.

§ 33. 1. Dodatek za rozłąkę przysługuje:

- 1) funkcjonariuszowi w służbie stałej przeniesionemu z urzędu do pełnienia służby w innej miejscowości, do czasu przesiedlenia się członków rodziny, o których mowa w art. 91 ust. 1 ustawy;
- 2) funkcjonariuszowi w służbie przygotowawczej przeniesionemu z urzędu do pełnienia służby w innej miejscowości, do czasu przydzielenia kwatery tymczasowej lub zastępczego pomieszczenia mieszkalnego.

2. Dodatek, o którym mowa w ust. 1, jest płatny z dotu i przysługuje za każdy dzień rozłąki w wysokości 95% stawki diety określonej w przepisach w sprawie zasad ustalania oraz wysokości należności pieniężnych przysługujących pracownikom z tytułu podróży służbowej na obszarze kraju. Stawkę dodatku zaokrągla się do 1 grosza w górę.

3. Dodatek za rozłąkę nie przysługuje za czas:

- 1) nieusprawiedliwionej nieobecności w służbie;
- 2) urlopu wypoczynkowego, okolicznościowego, wychowawczego, bezpłatnego i szkoleniowego;
- 3) delegowania do czasowego pełnienia służby w stałym miejscu zameldowania.

§ 34. 1. Funkcjonariuszowi przeniesionemu z urzędu do pełnienia służby w innej miejscowości, pobierającemu dodatek za rozłąkę, przysługuje — raz w miesiącu, w celu odwiedzenia rodziny — zwrot kosztów przejazdu środkiem transportu określonym przez kierownika jednostki organizacyjnej.

2. Zwrot kosztów przejazdu nie przysługuje funkcjonariuszowi w przypadku:

- 1) nieusprawiedliwionej nieobecności w służbie;
- 2) korzystania z pojazdu służbowego.

§ 35. W uzasadnionych przypadkach Szef AW, na wniosek funkcjonariusza przeniesionego do pełnienia służby w innej miejscowości na własną prośbę, może przyznać, stosując odpowiednio przepisy § 23—34, należności przysługujące z tytułu przeniesienia z urzędu do pełnienia służby w innej miejscowości.

Rozdział 5

Należności za delegowania do czasowego pełnienia służby poza stałe miejsce pełnienia służby

§ 36. Funkcjonariuszowi delegowanemu do czasowego pełnienia służby poza stałe miejsce pełnienia służby, z zastrzeżeniem § 37, przysługują:

- 1) należności, o których mowa w § 3 ust. 1 pkt 1 i pkt 2 lit. a oraz c;
- 2) bezpłatne zakwaterowanie, a w razie niezapewnienia bezpłatnego zakwaterowania — zwrot kosztów zakwaterowania w wysokości stwierdzonej rachunkiem.

§ 37. 1. Na wniosek funkcjonariusza w służbie stałej delegowanego do czasowego pełnienia służby poza stałe miejsce pełnienia służby, który codziennie powraca do miejsca stałego zamieszkania (zakwaterowania), przysługują:

- 1) zwrot kosztów przejazdów, na trasie od stałego miejsca pełnienia służby do miejscowości stanowiącej cel podróży służbowej i z powrotem, publicznym środkiem komunikacji określonym przez kierownika jednostki organizacyjnej w czasowym miejscu pełnienia służby lub bezpłatny przejazd w razie dojazdu pojazdem pozostającym w dyspozycji AW, bez względu na czas dojazdu;
- 2) zwrot kosztów dojazdów środkami komunikacji miejscowej w formie ryczałtu;

3) równoważnik za brak lokalu mieszkalnego, na zasadach określonych w przepisach w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad przyznawania i zwracania równoważników pieniężnych funkcjonariuszom AW za remont zajmowanego lokalu mieszkalnego i za brak lokalu mieszkalnego.

2. Funkcjonariuszowi w służbie przygotowawczej delegowanemu do czasowego pełnienia służby w innej miejscowości, który ma możliwość codziennego powrotu do miejsca stałego zamieszkania lub zakwaterowania, przysługują świadczenia, o których mowa w ust. 1 pkt 1 i 2.

§ 38. Należności określone w § 36 i 37 wypłaca się funkcjonariuszowi w jednostce organizacyjnej, do której został czasowo delegowany.

Rozdział 6

Przepis końcowy

§ 39. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.¹⁾

Prezes Rady Ministrów: *L. Miller*

¹⁾ Niniejsze rozporządzenie było poprzedzone rozporządzeniem Prezesa Rady Ministrów z dnia 12 listopada 2001 r. w sprawie należności funkcjonariuszy Urzędu Ochrony Państwa za podróże służbowe i przeniesienia (Dz. U. z 2001 r. Nr 133, poz. 1494), zachowanym w mocy na podstawie art. 232 ustawy z dnia 24 maja 2002 r. o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu (Dz. U. z 2002 r. Nr 74, poz. 676).

1502

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA GOSPODARKI

z dnia 16 października 2002 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie pozwoleń na przywóz na polski obszar celny sprzętu do gier towarzyskich.

Na podstawie art. 20 ust. 1 ustawy z dnia 11 grudnia 1997 r. o administrowaniu obrotem z zagranicą towarami i usługami (Dz. U. z 1997 r. Nr 157, poz. 1026, z 1999 r. Nr 55, poz. 587 i Nr 101, poz. 1178, z 2000 r. Nr 119, poz. 1250, z 2001 r. Nr 29, poz. 320 i Nr 42, poz. 472 oraz z 2002 r. Nr 89, poz. 804) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Gospodarki z dnia 23 lipca 2001 r. w sprawie pozwoleń na przywóz na pol-

ski obszar celny sprzętu do gier towarzyskich (Dz. U. z 2001 r. Nr 81, poz. 885) załączniki nr 1 i 2 otrzymują brzmienie określone odpowiednio w załącznikach nr 1 i 2 do niniejszego rozporządzenia.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Gospodarki: *J. Piechota*